

om man giver folk lov og mulighed for at blive dansker, og ikke at man kan se, at man i flere generationer stadig væk skal omtales, som om man er gæst og bare skal skrubbe ud af landet, hvis det er, man begår en fejl.

Kl. 19:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 19:06

Helle Sjelle (KF):

Men der synes jeg bestemt også, at der ligger et ansvar hos de mennesker, der vælger at bosætte sig her i landet. Der ligger et ansvar på deres skuldre i forhold til den her debat.

Som jeg sagde i indledningen til min ordførertale, har vi nogle værdier, vi har nogle normer, vi har nogle ting, vi lægger vægt på her i Danmark, og der handler det jo altså også i høj grad om, at de mennesker, der kommer her til landet ligesom siger: O.k., jeg ønsker at være en del af det danske samfund. Dermed er der altså også nogle forpligtelser, nogle ting, som man bliver nødt til at leve op til, hvis man fortsat ønsker at være i det her samfund.

Kl. 19:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod fra Enhedslisten som ordfører.

Kl. 19:06

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Nogle gange, når vi diskuterer det her med ghettoer og integration og sådan noget, synes jeg jo, at det kan være lidt sjovt at kigge ud over det danske landskab og se, hvad det er for nogle ghettoer, vi har rundt om. Hvordan er det, folk klumper sig sammen?

Man kan kigge på nogle af rigmandsghettoerne oppe i Nordsjælland og sige, at hvis der er nogle steder, hvor vi måske kunne have brug for at blande folk lidt mere, så er det i de rigmandsghettoer, hvor folk lever og overhovedet ikke kender det liv, som er andre steder – ghettoer, hvor folk hele tiden er med til som nogle af de betydningsfulde meningsdannere i den offentlige debat at presse på for, hvordan andre skal leve, men som ikke mener, at de samme krav gælder for dem selv. De mener, at alle andre skal gøre en indsats for at få integration i samfundet, at alle andre skal gøre en indsats for at løse forskellige problemer, men de mener bestemt, at det skal ske, uden at de skal bidrage, tværtimod skal deres skattebetaling sættes ned. Så jeg håber, vi en dag kan begynde også at diskutere de

ghettoer, for det kunne være, at det at bryde dem ned kunne gøre, at vi fik et mere blandet samfund og et lidt stærkere fællesskab.

Men når man snakker om ghettoer, tænker man jo som regel på de fattiges ghettoer, på de socialt udsattes ghettoer. Og som regel kommer noget af det, der skal gøres, til at handle om, hvordan vi kan straffe og tvinge, og hvordan vi kan komme med pålæg, handle om, hvordan vi kan prøve at kontrollere og fortælle andre, hvordan de skal leve deres liv, og hvis ikke de gør det, så true dem med straf.

Jeg tror, at vi ville komme meget længere, hvis vi i stedet for gav folk en reel mulighed for at blive en del af et stærkt fællesskab, så de fik en reel mulighed for, at deres hudfarve og deres hårfarve ikke længere havde betydning, men at de faktisk havde en reel mulighed for at kunne føle sig som en del af samfundet.

Da man havde alt det her med bål og brand sidste år i vinterferien, fik vi alle sammen en henvendelse – og det var også i medierne – fra et par forældre, hvis søn havde været med til at brænde af. Og selvfølgelig sagde de, at det, deres søn havde gjort, var forkert; det var meget forkert. Men de sagde også, at de havde gjort alt det, de fik besked på. De havde taget uddannelse, de havde arbejde, de havde bosat sig blandt alle mulige andre danskere, de havde sørget for, at deres søn havde det rigtig godt, og at han fulgte sin skole – han gik i gymnasiet og klarede sig rigtig godt. De kunne bare se, at uanset hvor meget de og deres søn anstrengte sig, kunne han aldrig helt få lov til at blive betragtet som dansker alligevel.

Vi hørte det jo også lige før fra Venstres ordførers side. Der er tale om gæster, når man taler om dem, taler om den ene del af konflikten på Nørrebro. Der er jo ikke nogen, der siger, at HA'erne og AK81'erne er gæster. Jeg ved ikke, hvor mange generationer de har boet i Danmark, men åbenbart har de boet her i tilstrækkelig mange generationer til, at man ikke siger, at de er gæster.

Det bliver altså en mærkelig debat, hvis man ikke ser på folks handlinger og prøver at gøre noget i forhold til folks handlinger, men alene ser på, hvor deres forældre eller bedsteforældre eller oldeforældre kommer fra. Så er det svært at få en reel integration.

Når man så samtidig laver en økonomisk politik, hvor man fører en masse mennesker ud i fattigdom, og hvor man oven i købet målrettet tilrettelægger, hvor det er, man skærer, og hvor-